

Dkt. Robert A. Peterson, Christology, Kipindi cha 15, Mfumo, Uungu wa Kristo, Waebrania 1, Uthibitisho 5 na Maandiko Mengine, Ibada, Extra Calvinistium

© 2024 Robert Peterson na Ted Hildebrandt

Huyu ni Dkt. Robert Peterson katika mafundisho yake kuhusu Ukristo. Huu ni kipindi cha 15, Mifumo, Uungu wa Kristo, Waebrania 1, Uthibitisho 5 na Maandiko Mengine, Ibada, Ukalvinistimu wa Ziada .

Tunaendelea na utafiti wetu kuhusu mafundisho ya Kristo, kuhusu Ukristo.

Bado tunafanya kazi na uungu wake, na tuko kwenye uthibitisho wa tano kati ya tano wa kihistoria wa uungu wa Kristo. Tumesema yeye ni wa asili ya Mungu. Maandiko yanampa yeye vyeo vya uungu, sifa za uungu, na kazi ambazo Mungu pekee ndiye hufanya.

Uthibitisho wa tano wa hao watano ni kwamba Yesu anapokea ibada ya Mungu. Mukadha katika suala la hadithi ya kibiblia ni kwamba watu wema wanakataa ibada. Tunaiona katika Matendo 14, pamoja na Paulo na Barnaba katika safari ya pili ya umisionari, safari ya kwanza ya umisionari, samahani, na katika Listra, Matendo 14:8. Sasa huko Listra, kulikuwa na mtu ameketi ambaye hakuweza kutumia miguu yake.

Alikuwa kiwete tangu kuzaliwa na hakuwahi kutembea. Alimsikiliza Paulo akizungumza. Paulo akamkazia macho na kuona kwamba alikuwa na imani ya kuponywa, akasema kwa sauti kubwa, “Simama wima kwa miguu yako.”

Akaruka juu na kuanza kutembea. Umati ulipoona alichofanya Paulo, wakapaza sauti zao, wakisema kwa Kilikonia kwamba msingi mdogo unahitajika. Paulo aliweza kuwasiliana na watu hawa na wao na kinyume chake kwa sababu walikuwa na Kigiriki cha kawaida au Koine kwa pamoja.

Sawa. Lakini nimekuwa nikipitia uzoefu wangu kwamba watu wanapoabudu, wanalitumia katika lugha yao ya asili. Na kwa Walustra , hilo lilikuwa la Kilikonia , na Paulo na Barnaba hawakujua lugha hiyo.

Kwa hivyo, umati, ukishangazwa na muujiza huu, ulisema kwa lugha ya Kilikonia , miungu imeshuka kwetu kwa mfano wa wanadamu. Barnaba, walimwita Zeu. Ana umri mkubwa kuliko Paulo.

Naweza kumfikiria akiwa na ndevu nzuri, kubwa, na za kiume. Na Paulo Hermes, Hermes au Mercury katika kundi lingine la watu, ndiye Mungu mjumbe. Paulo ndiye mhubiri mkuu kwa sababu alikuwa mzungumzaji mkuu.

Luka anasema kweli. Na kuhani wa Zeu, ambaye hekalu lake lilikuwa mlangoni mwa mji, alileta ng'ombe na taji za maua kwenye malango na akataka kutoa dhabihu pamoja na umati. Paulo na Barnaba hawakuelewa Kilykonia, lakini walipata lugha ya mwili kutoka kwa kuhani wa kike, ambaye alikuwa tayari kutoa dhabihu kwa ajili yao.

Sasa Paulo ana tatizo. Alipokwenda Seminari ya Tarso na kuchukua kozi zake za umisionari, alijifunza mengi, lakini hakuwahi kuwa na kozi katika kile unachofanya ikiwa umealikwa kwenye ibada na wewe ndiye Mungu. Naam, walijua la kufanya.

Kwa machukizo Wayahudi, Wakristo Wayahudi, yaani, mitume Barnaba na Paulo, waliposikia habari hiyo, wakararua mavazi yao, wakakimbilia katika umati, wakisema, Enyi watu, kwa nini mnafanya mambo haya? Sisi pia tu wanadamu wenye tabia moja nanyi. Nasi tunawaletea habari njema, kwamba mgeuke na kuyaacha mambo haya ya ubatili, mkamgeukie Mungu aliye hai, aliyeumba mbingu na nchi na bahari na vyote vilivyomo.

Katika vizazi vilivyopita, aliwaacha mataifa yote waende katika njia zao wenyewe. Lakini hakujiacha bila ushuhuda, kwa maana alitenda mema kwa kuwapa mvua kutoka mbinguni na majira ya mavuno, akishibisha mioyo yenu kwa chakula na furaha. Hata kwa maneno haya, ni vigumu kuwazuia watu kutoa dhabihu kwao.

Hapa kuna hoja ninayoipata kutoka kwa hadithi hii nzuri, ambayo ina mambo mengi mazuri yanayoendelea ndani yake, ikiwa ni pamoja na ufunuo wa jumla wa Mungu katika majaliwa au historia, katika hali hii, na kutoa mvua na mazao yenye matunda na mboga mboga na matunda ili kuwaletea watu furaha waliopo mezani. Lakini hiyo siyo hoja yetu. Hoja yetu ni kwamba Paulo na Barnaba walikataa kumwabudu Mungu kwao.

Ni upuuzi. Mara mbili katika kitabu cha Ufunuo, Yohana, mpokeaji wa ufunuo huo, anashindwa na maono hayo. Kuna ukali mkubwa sana.

Kuna umuhimu mkubwa sana. Ni jambo la ajabu. Na katika 19:10, katikati ya haya, malaika aliniambia, 19:9, andika haya: Heri walioalikwa kwenye karamu ya arusi ya mwana-kondoo.

Akaniambia, Haya ndiyo maneno ya kweli ya Mungu. Ndipo nikaanguka miguuni pake ili kumwabudu. Lakini akaniambia, Usifanye hivyo.

Mimi ni mtumishi mwenzako na ndugu zako wanaoshikilia ushuhuda wa Yesu. Mwabudu Mungu kwa maana ushuhuda wa Yesu ndio roho ya unabii. Watu wema hukataa kuabudu.

Wanadamu wema. Malaika wema hufanya vivyo hivyo. Katika sura ya mwisho kabisa ya Ufunuo, Yohana anarudi tena.

Tazama, naja upesi, Yesu anasema katika mstari wa saba wa sura ya 22. Heri mtu yule ayashikaye maneno ya unabii wa kitabu hiki. Sijui ni kwa nini ni mara tu baada ya heri ndipo tunapata jibu hili, lakini ni kweli.

Mimi, Yohana, ndiye niliyesikia na kuona mambo haya. Nami niliposikia na kuona, nilianguka chini ili kuabudu mbele ya miguu ya malaika aliyenionyesha mambo hayo. Lakini akaniambia, Usifanye hivyo.

Mimi ni mtumishi mwenzako na ndugu zako, manabii, pamoja na wale wanaoshika maneno ya kitabu hiki. Mwabudu Mungu. Hilo linapaswa kuwa Ufunuo 22:8 na 9.

Katika muktadha huu wa imani ya kibiblia, wanadamu wema hukataa kuabudiwa, kama ilivyoonyeshwa katika Paulo na Barnaba huko Listra. Malaika wema hukataa kuabudiwa, kama tulivyoona katika Ufunuo 19 na 22. Hata hivyo, Kristo hupokea kuabudiwa.

Malaika walimsujudia. Ndiyo, tunarudi tena kwenye Waebrania 1. Waebrania 1 ina uthibitisho wote wa kihistoria wa uungu wa Mwana wa Mungu katika sura moja.

Imejaa. Waebrania 1:6, na tena, anapomleta mzaliwa wa kwanza duniani, anasema, malaika wote wa Mungu na wamsujudu. Nilisema hapo awali kwamba iliposema mzaliwa wa kwanza huingia, Mungu anapomleta mzaliwa wa kwanza ulimwenguni, nilikuwa nikifikiri ni ulimwengu wa wanadamu.

Hii ilikuwa ni marejeleo ya Bethlehemu. Na kulikuwa na mambo ya malaika yakiendelea pale. Utukufu kwa Mungu juu na duniani, amani, nia njema kwa wanadamu, na kadhalika.

Amani kwa watu ambao Mungu anapendezwa nao, niseme. Lakini hiyo si sawa kwa sababu ulimwengu wa Waebrania 1 si dunia wakati wa kuzaliwa kwa Yesu huko Bethlehemu. Ni ulimwengu wa mbinguni.

Ulimwengu wa mbinguni unapanda mbinguni na umekaa mkono wa kuume, mstari wa 3, wa ukuu huko juu. Yesu alipopanda na kurudi kwa Baba na kuketi pamoja na Baba kwenye kiti chake cha enzi, Baba aliwaambia malaika wa Mwana, malaika wote wa Mungu na wamsujudu. Kristo anapokea ibada.

Ni sehemu ya mapenzi ya Mungu. Yohana 9:38, watu wengi wanaojisujudia mbele ya Yesu hawashiriki katika ibada ya Kikristo. Ni watu waliokata tamaa; wanampenda mtoto wao aliye katika hali mbaya au mtumishi wao aliye katika hali hiyo hiyo, na kwa kukata tamaa, wanaanguka miguuni pake, wakimsihi, tafadhali, mponye.

Kama unaweza, msaidie binti yangu, msaidie mtumishi wangu. Hii si ibada. Lakini katika Yohana 9, tuna kitu kama ibada ya Kikristo.

Loo, neno langu! Viongozi wa Kiyahudi hatimaye wamechoka naye, wakijaribu kuwafundisha. Wanamfukuza.

Yohana 9:34, mwishoni. Mstari wa 35, Yesu alisikia kwamba walikuwa wamemfukuza. Alipomkuta, akasema, Je, unamwamini Mwana wa Adamu? Akajibu, napenda jibu hili.

Jamaa huyu ametiwa mikononi mwa Yesu. Namaanisha, ni ajabu. Anasema, ni nani huyo, bwana, hata nimwamini? Chochote Yesu anachosema kinasosha kwa jamaa huyu.

Yesu akamwambia, umemwona. Hiyo ni kauli nzuri sana. Umemwona.

Yule kipofu anaona, na ndiye anayesema nawe. Akasema, "Bwana, naamini." Akamsujudia.

Nachukua hili, na si jambo la kawaida, nalichukulia kama kitendo cha ibada. Yesu alisema, kwa ajili ya hukumu, nimekuja ulimwenguni, ili wale wasioona waone, na wale wanaoona wawe vipofu. Ni mojawapo ya kauli zake za kiroho zizizoonekana.

Anamaanisha kwamba wale ambao, katika nuru ya Yesu, nuru ya ulimwengu inawaangazia, wanaona upofu wao wa kiroho na kumwamini. Kwao, anawapa macho ya kiroho, na anawasamehe. Kwa wale wanaodai kuona huku wakikataa nuru ya Yesu, nuru ya ulimwengu inayowajia kwa maneno na matendo, anawapofusha.

Ukweli kwamba hii ndiyo tafsiri sahihi unathibitishwa na maneno yanayofuata. Baadhi ya Mafarisayo waliokuwa karibu naye walisikia mambo haya na kusema, je, sisi pia ni vipofu? Loo, yana maana tofauti. Je, sisi ni wanyonge kiroho? Yesu alitumia upofu kumaanisha, je, tunaona kweli kina cha upofu wetu wa kiroho, umaskini, na uhitaji katika nuru yako, katika ufunuo wako? Yesu alisema, kama wewe ni kipofu, kwa maana yake ya neno, kama ungeona upofu wako wa kiroho, hungekuwa na hatia.

Lakini sasa unasema, tunaona, hatia yako inabaki. Ukidai kujua mapenzi ya Mungu, kinyume na ufunuo wa baba yangu kupitia kwangu, umepotea. Bado uko katika dhambi zako.

Hatia yako inabaki. Yule kipofu alimwabudu Yesu. Sisemi haraka.

Namaanisha, kama hitimisho la haraka. Nadhani ni kuzungumza. Ni njia ya John.

Huzuni njema. Mwisho wa sura ya pili. Yohana anasema Yesu hakuhitaji mtu yeyote kumwambia kuhusu mwanadamu, kwa maana alijua kilichokuwa ndani ya mwanadamu.

Sura ya tatu. Sasa, kulikuwa na mtu mmoja wa Mafarisayo ambaye ni Nikodemo. Yeye ni mfano.

Ninapaswa kurudi nyuma kidogo. Yesu alifanya miujiza mingi kwenye karamu huko Kana ya Galilaya. Na wengi walimwamini.

Lakini basi kauli ya kushangaza sasa alipokuwa Yerusalemu kwenye sikukuu ya Pasaka, wengi waliamini jina lake walipoona ishara alizokuwa akifanya. Yohana 2:23. Lakini Yesu katika nafsi yake, sehemu yake mwenyewe hakujiaminisha kwao.

Subiri kidogo. Watu wanamwamini Yesu, lakini yeye hajibu kwa kujitoa kwao. Hiyo ni kweli.

Kuna nini? Ni dalili ya kwanza katika injili ya Yohana kuhusu matukio haya sita ya dhana ya kuamini kwamba kuna upungufu unaozungumzia imani isiyo na upungufu. Tunajua kwamba kwa sababu ya kile kinachomfuata Yesu na sehemu yake hakujiaminisha kwao kwa sababu aliwajua watu wote na hakuhitaji mtu yeyote kumshuhudia, kwa maana yeye mwenyewe alijua kilichokuwa ndani ya mtu. Inavyoonekana, walimwamini kama mtenda miujiza tu.

Na hangeingia katika agano nao. Hangejitoe kwao kwa sababu alijua imani yao haikuwa ya kutosha. Alijua ilikuwa ndani ya mwanadamu.

Sasa, kulikuwa na mtu, Mafarisayo katika Sura ya tatu. Tunaye Nikodemo, ambaye ana kila faida. Yeye ni mwanaume.

Yeye ni mshiriki wa watu wa agano, Israeli. Yeye ni mshiriki wa Sanhedrini. Yeye ni Mfarisayo, sehemu ya kundi hili la Wayahudi waliojifunga kufunga, kuomba na kutoa zaidi ya sheria ilivyohitaji na ambao waliheshimiwa machoni pa watu.

Zaidi ya hayo, Yesu anaonyesha kwamba alikuwa mwalimu maalum katika Israeli. Na kwa hivyo Sura ya tatu inamwonyesha akimjia Yesu katika utukufu wake wote, sivyo? Hapana, inamwonyesha akiwa katika shule ya chekechea ya kiroho na Yesu akimwambia hajui chochote, si kwa njia mbaya, lakini Yesu alijua alichohitaji na

akamweka mahali pake. Na kisha, bila shaka, katika sura ya saba, naamini, karibu na mwisho, Nikodemo anakabiliana na hali hiyo tena.

Ndiyo, hiyo ni sahihi. Na anamtetea Yesu kwa viongozi wengine wa Kiyahudi. Hilo ni jambo la ajabu katika sura ya 19, nalichukulia kama ungamo lake kwa Kristo, ambaye hata hakumwelewa kikamilifu, lakini anaomba ajumize.

Pamoja na Yusufu wa Arimathea kwa ajili ya mwili wa Yesu uliosulubiwa. Hilo ni jambo la ajabu. Kwa hivyo, Yesu anajua kilicho ndani ya mtu, akiwemo Nikodemo.

Anajua kilicho ndani ya mwanamke , pia, mwanamke Msamaria. Mwanaume, ana kila deni kwenye kitabu chake cha hesabu. Yeye ni mwanamke.

Yeye ni Msamaria. Na hata kuhusu wanawake Wasamaria, yeye si mfano mzuri wa maadili. Umekuwa na waume watano, na mwanamume uliye naye sasa yuko katika mumeo.

La hasha! Lakini kwa maongozi ya Mungu, anaishia kuwa mwinjilisti mwanamke anayemwambia mwanamume huyo, njoo ukutane na mwanamume aliyeniambia kila kitu nilichowahi kufanya. Nao wanatoka nje ya jiji kwa kasi.

Ni vizuri sana kuona. Wanamshawishi akae nao kwa muda. Na kisha wanasema, sasa tunaamini, si kwa sababu tu ya ulichosema.

Mungu alimtumia kuwaunganisha na Yesu. Lakini sasa tumesikia kutoka kwetu kwa ajili yake. Tumesikia kutoka kwetu.

Na sasa tunajua na tunaamini kwamba yeye ndiye mwokozi wa ulimwengu. Ni njia ya Mungu tu. Yohana harudii, kwa mfano, hadithi ya Msamaria mwema, lakini anaionyesha kwa lugha ya aina hii, akionyesha kwamba mwanamke Msamaria amebarikiwa na Mungu.

Na Wasamaria wanakiri kwamba Yesu ndiye mwokozi wa ulimwengu wakati Wayahudi wengi hawajui. Wanamchukia. Wanampinga.

Lakini katika Yohana 9, kurudi kwenye tishio la wazo hapa, mtu aliyekuwa kipofu ambaye anajua kidogo sana, hana Helen Keller, hana Braille, hana mbwa wa kuongoza, lakini anajua kile Yesu alichomfanyia. Na Yesu anamwelekeza kwa Yesu mwenyewe ili aamini. Na anafanya hivyo.

Na anamwabudu. Na Yesu hamsahihishi kwa ibada yenye makosa. Badala yake anambariki.

Tomaso, kama tulivyosema hapo awali katika sura ya 20, anamtazama Myahudi mwenzake usoni na kumwambia, Bwana wangu na Mungu wangu. Na Yesu anamtangaza mwenye heri, si Tomaso tu bali pia wale wanaoamini bila kuona. Bila shaka, alielewa kwamba wangepaidika kutokana na shaka ya Tomaso na kisha kuona na kisha kukiri.

Anamwabudu, kana kwamba, Myahudi mwenzake ambaye, bila shaka, si Myahudi tu bali pia ni Mungu-mtu. Kama tulivyoona angalau mara moja hapo awali, Wafilipi 2:10 na 11, baada ya hali ya kudhalilishwa, Paulo anatoa uwasilishaji huu maarufu wa hali ya kuinuliwa. Kwa hivyo, ni kiunganishi muhimu cha Kigiriki.

Kwa hivyo, hiyo ni kwa sababu mwana hakuhesabu usawa na Mungu, kitu cha kufikiwa na kudaiwa, bali alijinyenyekeza, akatwaa umbo la mtumwa badala ya umbo la Mungu, akawa mtiifu kwa Baba, hata kufa . Kwa hiyo, Mungu amemwadhimisha sana, akampa jina lililo juu ya kila jina, ili kwa jina la Yesu, kila goti lipigwe, mbinguni, na duniani, na chini ya nchi, na kila ulimi ukiri ya kuwa Yesu Kristo ni Bwana, kwa utukufu wa Mungu Baba. Tutafanya kifungu hiki kwa undani tunapojadili hali hizo mbili mwishoni mwa kozi yetu.

Lakini kwa sasa, Isaya 45 ndiyo msingi. Kimsingi ni kila goti na kila ulimi, lakini ni kwamba si wote wanaokuja kuabudu. Baadhi wanakuja, Isaya anasema, na wanamwonea aibu kwa sababu wanamchukia.

Hata hivyo, wanainama. Kwa hivyo kitaalamu, kuinama kote katika eschaton, kulingana na Wafilipi 2:10 na 11, si ibada yote. Kwa niaba ya waliokombolewa, ni ibada.

Kwa niaba ya watu wengine, waliopotea, si ibada. Ni kikwazo kumtambua yule anayestahili utukufu na heshima yote na kwa wote wanapaswa kunyenyekeza, utii unaostahili kutoka kwa wote. Ni katika Bwana tu, itasemwa kunihusu, Yahweh anasema katika Isaya 45, 24, katika Bwana pekee ndimo haki na nguvu.

Kwake watakuja na kuaibika wote waliomkasirikia. Katika Bwana, wazao wote wa Israeli, kutoka kwa mtazamo wa Agano Jipya, ikiwa ni pamoja na Israeli wa kiroho, kanisa, watahesabiwa haki na kuonyesha utukufu. Kwa hivyo si ibada ya kitaalamu kwa upande wa wote, bali heshima, utambuzi wa ubwana wake kwa upande wa wote.

Laiti watu waliopotea na waabudu madhehebu waliojikuta katika kukataa uungu wa Kristo wangepiga magoti na kukiri sasa, kwamba wangepanya ungamo hilo la Kikristo la awali kwamba Yesu ni Bwana na kumwamini kama Bwana na Mwokozi. Masuala mengine mawili tunapokamilisha somo letu la uungu wa Kristo. Moja ni Calvinism ya ziada , lingine ni Kenoticism .

Nitazichukua kwa mpangilio huo kwa sababu za ufundishaji. Kwa sababu za ufundishaji, extra calvinisticum , huu ni usemi wa Kilatini unaomaanisha nje ya ziada au bila calvinistic . Calvinistum ni Kilatini, kivumishi cha Kilatini calvinistic .

Kwa hivyo, kalvinistikamu ya ziada ni kalvinistikamu ya ziada, kalvinistikamu ya nje au nje. Kimsingi ilikuwa neno la laana ya Kilutheri, smear au kashfa ya Kilutheri dhidi ya waliorekebishwa. Kwa kweli, fundisho la kenosis na kalvinistikamu ya ziada viliibuka katika mijadala ya mageuzi ya Kilutheri.

Wote wawili ni Wakristo wa mageuzi. Wote wawili walijua injili na kuipenda. Calvin alikuwa na deni kubwa kwa Luther.

Haikuwa desturi kuwatambua watu wa wakati wako kwa njia hiyo. Kwa hivyo, anamsifu Augustine kwa theolojia. Anawasifu baba wengine wa mapema kwa ufafanuzi.

Hasa John Chrysostom , na anampa Luther sifa lakini si kama alivyostahili kwa sababu Luther alimshawishi sana Calvin. Hata hivyo, warithi wao, walipoendelea kukuza mifumo ya kitheolojia ya Lutheran Calvin, walipigana wao kwa wao. Ni jambo la kusikitisha kweli.

Kalvinistiamu ya ziada ni ukosoaji wa Kilutheri wa imani ya Calvin ya baada ya Matengenezo. Ni kipindi cha imani ya Kiprotestanti kilichosema Yesu hakuwa mwili kamili kwa waliobadilishwa. Sio haki.

Ni makosa. Lakini ningeweza kuelewa hilo kwa sababu watu wanaweza kuguswa hivyo leo. Kuna nini kinaendelea na hili? Tayari baba wa kanisa, kwa mfano, Athanasius alifundisha fundisho hili.

Kwa hivyo E. David Willis, msomi wa Kikatoliki aliyefundisha katika Chuo Kikuu cha Princeton. Sijui. Hiyo ilikuwa wakati fulani uliopita.

Sijui hata kama yuko hai au anafanya nini sasa lakini E. David Willis. The extra Calvinismum . Theolojia ya Katoliki ya Calvin.

Jina hilo lilikuwa kama hilo. Willis anasema kwamba kwa kweli Calvinism ya ziada ilikuwa fundisho la baadhi ya watu katika kanisa la kwanza. Kwa mfano, Athanasius alifundisha waziwazi.

Kwa hivyo, Willis anasema inapaswa kuitwa patristicum ya ziada , patristicum ya nje au bila au katoliki ya ziada , katoliki ya ziada au bila. Fundisho hili ni nini? Fundisho ni kwamba nafsi ya pili ya utatu, Ukristo huu hakika huanza kutoka juu kabisa. Neno, nuru, nafsi ya pili ya utatu, Mungu mwana alifanyika mwili kamili katika Yesu wa Nazareti.

Lakini ukifikiria kwa undani zaidi kuhusu utatu, je, hiyo ina maana kwamba utatu ukawa utatu ? Je, mtu wa Uungu hawezi kuwa tena katika Uungu? Hilo ni jambo la kipuuzi. Nitatoa uhalali wa kibiblia kwa hili lakini kwa sasa ninajaribu tu kulielezea. Kwa hivyo katoliki ya ziada , patristicum ya ziada , kalvinisticum ya ziada inasisitiza, ndiyo, mtu wa pili alifanyika mwili kamili katika Yesu.

Lakini kwa kuwa yeye ni nafsi ya pili ya utatu, pia alibaki nje kabisa ya mwili. Alibaki bila mwili. Alijifanya mwili kikamilifu, nje kabisa.

Ukikataa hili, ama utalipua utatu au kuishia na aina fulani ya fundisho la kenosis linalopunguza uungu kamili wa mwana aliyefanyika mwili. Hakuna hata mmoja anayekubalika. Amefanyika mwili kikamilifu, nje kabisa.

Kiko wapi kitu kama hiki katika Biblia? Naam, maneno au mafundisho yenyewe yako katika Biblia, lakini hapa kuna swali. Tuliona kwamba Wakolosai 1 na Waebrania 1 zote zilithibitisha kwamba mwana aliyefanyika mwili alifanya kazi ya majaliwa. Au mwana wa milele alifanya hivyo.

Swali ni, je, mwana aliyefanyika mwili aliacha kufanya kazi ya majaliwa? Ikiwa ndivyo, haionekani kama yeye ni Mungu kwangu. Au kama aliendelea kufanya kazi ya majaliwa, je, alifanya hivyo katika mwili? Hakika, mwana aliyezaliwa kabla ya kuzaliwa alikuwa kila mahali. Alikuwa kila mahali au alikuwa kila mahali.

Je, aliacha hilo? Kwamba yeye ni mdogo kuliko Mungu. Lakini kama angehifadhi, hakika hangehifadhi katika mwili. Mwili wake ulikuwa wa ndani.

Ilikuwa mahali pamoja wakati mmoja huko Galilaya au Yudea, kwa mfano. Wakolosai 1, yeye yuko kabla ya vitu vyote, mstari wa 17. Yeye ni wa milele, na ndani yake, vitu vyote vinashikamana.

Iwe ni kauli ya mwana aliyezaliwa kabla ya mwili au kauli ya mwana aliyefanyika mwili, inatuambia kwamba alifanya au bado anafanya kazi ya majaliwa. Nadhani ni ya mwisho. Hakika, iwe Biblia inasema waziwazi au la, katika majaliwa ni kazi ya Mungu, kwa kuwa Mungu ni watatu katika mmoja, basi Utatu hufanya kazi ya majaliwa.

Mojawapo ya matokeo ya fundisho la Utatu ni kwamba kazi za Utatu ni kazi za watu wote watatu. Loo, hapa naenda na tofauti za kitheolojia za kimfumo. Tunaposema hivyo, tukisisitiza umoja wa Uungu, wakati huo huo tunatambua tofauti kati ya watu.

Hatuwachanganye. Hatuweki Baba au Roho Mtakatifu msalabani. Kwa hivyo, lakini bado, hata msalaba ambapo mwana pekee alikufa ni kazi ya Utatu.

Maandiko yenyewe yanasema hivyo. 2 Wakorintho 5, karibu na mstari wa 19, Mungu alikuwa ndani ya Kristo, akiupatanisha ulimwengu na nafsi yake. Katika muktadha, Baba .

Na Waebrania, mstari ambao mimi hupoteza mara nyingi, Waebrania huzungumzia Kristo, si Ufunuo, Robert, bali Waebrania, huzungumzia Kristo kupitia roho ya milele, akijitoa kwa Mungu. Nimeelewa. Waebrania 9:14.

Ningepaswa kuchora tatoo hiyo kwenye mkono wangu. Je, si zaidi damu ya Kristo, ambaye kwa njia ya roho ya milele, alijitoa nafsi yake kwa Mungu bila dosari, itasafisha dhamiri zetu? Ikiwa dhabihu za Agano la Kale zilitoa utakaso, si zaidi sana kifo cha dhabihu cha Kristo kitasafisha dhamiri zetu kutokana na matendo mafu ili kumtumikia Mungu aliye hai? Na inastahili kuwa mahali pekee katika maandiko yanayounganisha Roho Mtakatifu na kifo cha Kristo, pamoja na upatanisho wa Kristo. Damu ya Kristo, ambaye, kupitia roho ya milele, alijitoa nafsi yake bila dosari kwa Mungu.

Kristo pekee ndiye aliyefanyika mwili. Kristo pekee ndiye aliyekufa. Lakini Mungu alikuwa ndani ya Kristo, akiupatanisha ulimwengu na nafsi yake.

2 Wakorintho 5:19. Nilikuwa na haki hiyo pia. Na Kristo alijitoa kwa Mungu, Waebrania 9, 14, kwa njia ya roho ya milele.

Maana yake ni nini? Matendo ya Utatu yanashirikiwa. Hakuna kitu kama mtu wa Utatu anayetenda bila washiriki wengine. Hiyo ni kweli, ikisisitiza umoja wa Utatu, lakini hatuwachanganyi watu, tunawatofautisha.

Kwa hivyo ni mwana pekee aliyekufa msalabani, lakini hata hivyo, alipofanya hivyo, Mungu alitenda ndani yake, na Kristo alijitoa mwenyewe kupitia roho wa milele. Vivyo hivyo, nafsi zote tatu za Uungu zilifanya kazi ya majaliwa katika Agano la Kale. Swali ni, je, mwana aliyefanyika mwili aliacha kufanya kazi yake ya majaliwa? Ukisema alifanya hivyo, je, yeye ni Mungu kweli? Naam, baadhi ya wanatheolojia wa kidini walisema, sawa, aliacha kwa miaka hiyo 33, kisha akaichukua tena katika ufufuo wake na kupaa kwake.

Jamani, nadhani hilo ni tatizo kubwa. Ni Mungu pekee anayeweza kutuokoa. Haachi kazi za kimungu.

Na Wakolosai 1 inapotuambia kwamba Kristo, kwamba katika Kristo, 1:17, vitu vyote vinashikamana, au Waebrania 1:3 inasema, anavitegemeza vitu vyote kwa neno lake lenye nguvu, linalompa mwana aliyefanyika mwili kazi ya uangalizi. Sasa, mwana aliyefanyika mwili hakufanya kazi ya uangalizi katika mwili wake, na hakuwepo kila mahali katika mwili wake. Kwa hivyo, nakiri kuamini katika aina ya fundisho la daraja

la pili, sawa? Nina Biblia, lakini ni punguzo linalotegemea Biblia na linalotegemea kanuni za kitheolojia.

Je, Utatu ni sawa? Hakika. Je, ukweli kwamba kazi za Utatu ni kazi za Utatu mzima? Ndiyo, na yote hayo ni kweli, na bado nakubali hilo, sawa? Nadhani hilo ni muhimu kufanya hivyo. Kwa hivyo, nakiri kwamba nafsi ya pili ya Utatu ilifanyika mwili kamili katika Yesu wa Nazareti, hakuna kenosis, Nazareti, hakuna kenosis.

Ana nguvu zote za kimungu. Anazitumia tu katika mapenzi ya Baba. Kwa hivyo, wakati mwingine anatenda, mtu huyo anatenda kama Mungu-mtu.

Nyakati nyingine anatenda kama Mungu-mtu, na hakika hatuwezi kutatua yote hayo kwa kila mstari katika Biblia. Hiyo ni Nestorian kufanya aina hiyo ya kitu, lakini tunasisitiza mtu. Hiyo ndiyo yote iliyopo, kamwe hakuna ubinadamu tofauti, na si jua mbinguni, lakini sasa jua duniani hufanya matendo hayo tunayojifunza katika Injili.

Hata hivyo, aliendelea kuwa Mungu na akabaki nje ya mwili. Je, hili si jambo la ajabu? Loo, ni la ajabu. Kwa kweli, Calvinistum ya ziada inagusa siri zote mbili kubwa za kihistoria za imani ya Kikristo.

Utatu, isipokuwa unataka kusema ulipunguzwa kwa theluthi moja katika mwili wa kweli, ni mtu mmoja mwenye asili mbili, yaani, Utatu na Ukristo, zilizoathiriwa na fundisho hili. Walutheri hawakukubali. Tofauti na Wareformed, ambao walisema kwamba mwisho hauna uwezo wa usio na mwisho, walifundisha kinyume chake.

Na Luther, aliyependa, alipenda mafumbo. Kadiri yalivyo ya ajabu zaidi, ndivyo ilivyo bora zaidi, na hivyo theolojia yake ina kila aina ya mafumbo na vitendawili na kadhalika. Calvin, kwa heshima kubwa, alimwita Luther mtume wa Matengenezo ya Kanisa, lakini kulikuwa na sauti tofauti kabisa.

Kwa hivyo, Luther alitofautisha kati ya Deus absconditus na Deus revelatus, Mungu aliyefichwa na Mungu aliyefunuliwa. Na unajua nini? Kama alivyoelezea, Calvin angekubaliana kikamilifu, lakini hatazungumzia kuhusu miungu miwili. Je, Luther aliamini kweli? Hapana, hakuamini katika miungu miwili.

Lakini Mungu aliyefichwa ni Mungu wa amri, Mungu wa utukufu wake, Mungu wa kuchaguliwa tangu mwanzo. Na kuhusu mambo hayo, hatujui mengi. Mungu aliyefunuliwa ni theolojia ya msalaba.

Ni Mungu akikutana nasi katika mateso msalabani mwa Yesu. Tena, Calvin alirudia mafundisho mengi ya Luther, lakini hakuweza kufuata baadhi ya aina hiyo ya istilahi. Na kwa hivyo Calvin, kwa kweli, alikubaliana na Luther kwamba waumini walikuwa wakati mmoja simul justus et peccator, wakati huo huo wakiwa wamehesabiwa haki, wenye haki katika Kristo, na wenye dhambi.

Lakini hakuweza kusema kwa upumbavu. Luther alionekana kufurahishwa na vitendawili. Profesa wangu wa Matengenezo alisema, hapa kuna mchoro, taswira ya theolojia ya Luther.

Kama hivyo. Simul justus et peccator , wakati huo huo tu, wakati huo huo mwenye dhambi, kama hivyo. Au Mungu aliyefichwa, Mungu aliyefunuliwa, Mungu aliyefichwa.

Na hii hapa theolojia ya Calvin. Calvin alikuwa mwanadamu wa Renaissance na Mkristo. Hii hapa theolojia yake.

Ni jiwe lililong'arishwa. Loo, ana mafumbo, lakini hawasilishi ukweli kwa njia za kinzani ambapo anafikiri si lazima. Ninamheshimu na kumthamini kabisa mtume wa Matengenezo ya Kanisa, lakini ni tofauti, na ninajaribu kusema kwamba mmoja ana akili zaidi kuliko mwingine.

Siwezi hata kupima hilo. Wote wawili walikuwa wataalamu wa akili. Loo, neno langu.

Lakini walikuwa na mitindo tofauti. Luther alikuwa zaidi ya mtawa wa enzi za kati. Calvin alikuwa zaidi ya mwanadamu wa Renaissance.

Kishawishi cha Calvin kilikuwa ni kusoma. Angependa kufanya chochote ila kurudi Geneva na watu hao wabaya. Lakini Mlutheri alikuwa mhubiri.

Vivyo hivyo na Calvin. Lakini nawezaje kusema hivyo? Wote wawili walimwamini shetani, lakini Calvin hakumtupia vijiti vya wino. Na kwa haki kwa Luther, Calvin hakupata aina fulani ya jambo la kiakili linaloendelea, aina fulani ya mfadhaiko mkubwa ambao Luther aliupata maisha yake yote.

Na hilo linazidi kustaajabisha jinsi alivyoshinda mambo hayo na kumtumikia Mungu kwa njia aliyofanya. Kwa hivyo, Calvinistum ya ziada ni matokeo ya uungu wa Kristo. Mtu wa pili anakuwa mwili kamili wa Utatu, anakuwa mwili kamili, na mwana wa kimungu anabaki nje kabisa.

Je, ninaelewa kikamilifu nilichosema? Hapana, hapana. Kama nilivyosema hapo awali, inashiriki katika mafumbo yote mawili. Lakini nadhani ni muhimu kuhifadhi Utatu kamili na mtu mmoja mwenye nguvu mwenye mafundisho mawili ya asili kwa wakati mmoja.

Kenoticism , kenosis, Christology . Wafilipi 2, inaposema Kristo alijifanya hana kitu, inatumia neno la Kigiriki keno, alijifanya hana kitu. Nomino inayolingana ni kenosis, ambayo inamaanisha kuondoa chochote.

Hii ni historia iliyo na maelezo mengi na yenye maelezo mengi. Nitakupa mambo muhimu. Ninanukuu kutoka kwa David Wells, mtu wa Kristo, ambaye anazungumzia hili kwa undani.

Ukenotiki . Asili ya kihistoria ya kenotiki iko hasa ndani ya mijadala iliyotokana na Ulutheri na Ukalvini baada ya Matengenezo. Luther na Calvin walipigania maisha yao kwa ajili ya injili.

Wazao wao, baada ya Vita vya Miaka Thelathini, ambapo Waprotestanti na Wakatoliki waliuana makumi ya maelfu ya kila mmoja. Ilikuwa ni jambo la kusikitisha, la kusikitisha sana. Wachungaji na wasomi wa Kilutheri na Matengenezo walikuwa na muda zaidi wa kufikiria na kutengeneza mifumo tata.

Ulutheri ulihamia ndani ya neno Ukristo wa nyama, huku Wareformed wakitetea zaidi mbinu ya neno mtu. Neno nyama, nafsi ya pili ya Utatu, alijichukulia mwili wa mwanadamu, na katika umbo la uzushi, hakuna roho ya mwanadamu, Polynarianism . Katika umbo la kawaida, asema Athanasius, ana mwili na roho ya mwanadamu, lakini hafanyi kazi sana kutokana na roho hiyo.

Apollinarius , Logos huchukua sehemu ya roho. Saikolojia ya Kigiriki inasema kwamba wanadamu wameumbwa na mwili na roho. Roho ndiyo kanuni inayoongoza, kanuni inayoongoza mwanadamu mzima.

Na katika Apollinarius , neno, Logos, lilichukua nafasi ya nafsi hiyo ya mwanadamu. Huo si ubinadamu kamili, na Apollinarianism inalaaniwa kwa haki katika Chalcedon mnamo 451. Athanasius alikiri kwamba Kristo alichukua ubinadamu kamili, lakini theolojia yake bado ilikuwa neno mwili badala ya neno mwanadamu kwa sababu inatia shaka ni kiasi gani Yesu alitenda kutoka kwa nafsi yake ya kibinadamu.

Logos alimtawala mtu. Ana roho ya mwanadamu, kwa hivyo Athanasius, mtetezi mkuu wa uungu wa Kristo, yuko ndani ya mipaka ya imani ya kidini, sivyo? Lakini ni tatizo. Neno kamili mwanadamu Christology inasema neno la milele lilijichukulia ubinadamu wa kweli.

Huo ni mwili na roho ya mwanadamu, na wakati mwingine, alitenda kutokana na roho yake ya kibinadamu. Ulutheri ulipendelea neno mpango wa mwili. Ukalvini, Theolojia ya Marekebisho, neno mpango wa mwanadamu.

Kuvutiwa kwa Martin Luther na uwepo wa Kristo kila mahali au kuenea kote kunaonekana kuwa kulikuwa na kikomo cha muktadha wake wa kisakramenti. Kwa bahati nzuri, hakuanzisha fundisho la kenosis, sawa? Luther alikuwa na wasiwasi gani? Luther alikataa vikali fundisho la Katoliki la Misa. Loo, alishikilia neno hilo, na kwa hivyo njia moja ya Luther ya kurejelea Meza ya Bwana ilikuwa Deutsche Messe, misa ya Kijerumani, lakini yaliyomo yalikuwa tofauti sana kwa njia zingine.

Luther alisema kwamba Meza ya Bwana si dhabihu. Labda dhabihu ya sifa, kama Waanglikana wangesema baadaye, lakini si dhabihu ya Mwana wa Mungu. La hashu, hapana.

Sio kitu tunachompa Mungu. Badala yake ni kitu ambacho Mungu anatupa. Ni zawadi kutoka kwa Mungu, na kuhani hamtoi Kristo kama dhabihu isiyo ya damu kwa Mungu.

Alichukia ubadilisho wa mwili na damu kwa sababu, kwake, ilikuwa jaribio la kibinadamu kuelezea muujiza. Ulikuwa muujiza kwake, na mwili wa Kristo ulikuwepo katika Meza ya Bwana kwa Luther kama ulivyokuwa kwa mwanatheolojia yeyote Mkatoliki, akiwemo Thomas Aquinas, ambaye kazi yake kwa kutumia falsafa ya Aristotle ilikuwa imemrithi Luther na Wakatoliki wote. Kumbuka, Luther alikuwa mtawa na mwanatheolojia Mkatoliki, kasisi na mwanatheolojia, kwamba kwa nje vipengele vilibaki kuwa vipengele vya kimwili, mkate, na divai, lakini kwa ndani, kwa njia isiyo ya kawaida, umbo la nje lilibaki vile vile, lakini kiini cha ndani au dutu kilibadilika, hivyo mabadiliko ya dutu, mabadiliko ya mwili na damu, mabadiliko ya mwili na damu.

Muujiza wa ndani usio wa kawaida ambapo vitu vya nje, kwa nje vinahifadhi sifa zao za kimwili, lakini kwa ndani, hapana, Luther anasema, ni upuuzi, kufuru, lakini aliposoma maneno ya Bwana, kama alivyoandika kwenye jedwali, aliandika kwenye jedwali, akiharibu meza, ambapo alikutana na Zwingli, na wakakubaliana, sijui ilikuwa pointi ngapi, pointi 13 kati ya 14, kitu kama hicho. Aliandika, hoc est meum mwili wangu, na Zwingli akasema, hakika, alikuwa pale katika mwili, lakini hakumaanisha kwamba huu ulikuwa mwili wake wa kimwili. Luther alikuwa, hangempa Zwingli mkono wa kulia wa ushirika na akamkataa kabisa; huu ndio tabia ya mtu ambaye ana ujasiri wa kuanzisha matengenezo.

Huko Worms, mhoji alisema, mtawa Martin, je, wewe peke yako uko sahihi, na baba na madaktari wote wa makosa? Nipe muda wa kufikiria kuhusu hilo. Alirudi na kusema, Mungu anisaidie, kwa kadiri ninavyoelewa, ndiyo. Kati ya hayo, alisoma kwenye maktaba kwamba Jan Hus, na John Hus, walikuwa na theolojia inayofanana sana, sawa, Hus pia alichomwa moto na Roma, ambaye alimdanganya, walimpa ulinzi salama, kisha wakamuua, wakamchoma akiwa hai, lakini kwa hivyo yeye ni mteja hodari, na unapata mbaya kwa wema.

Kwa kweli, Luther aliishi maisha marefu sana. Ninakupongeza, Martin Luther Reformer na James Kittleson, profesa katika Chuo Kikuu cha Jimbo la Ohio. Ni nzuri sana kwa njia nyingi: ni ya kitaaluma bila kuwa ya kiufundi kupita kiasi, iko katika hotuba rahisi, na inashughulikia, ambayo si ya kawaida sana, maisha yote ya Luther, ikiwa ni pamoja na alipokuwa mzee mkorofi, mzee mkorofi tu, ambaye alikuwa na

hatia ya chuki dhidi ya Wayahudi maisha yake yote, kwa mfano, kwa hivyo ana nguvu na udhaifu mkubwa.

Kwa vyovyote vile, hakukubali. Cha kushangaza, kuelekea mwisho wa maisha yake, hatimaye, alikiri kwamba Warekebishaji wenzake walikuwa Wakristo, na vijana waliomzunguka wakati huo, waliomheshimu, waliomchukulia kwa usahihi kama baba yao katika imani, walilia, lakini si huko Marburg, ambapo mazungumzo ya Marburg yalifanyika na Zwingli, hapana Zwingli, wewe si Mkristo. Luther alishikilia nini? Kristo yupo katika karamu hiyo kama Thomas Aquinas au Mkatoliki yeyote aliyewahi kusema.

Unaelezeaje? Huielezi. Ni muujiza. Alikuwa ndani, pamoja na, na chini ya hali ya hewa.

Hilo lingewezaje kuwa hivyo? Luther alianza biashara hii ya kenosis, si kwamba alifundisha hivyo, bali alifundisha mawasiliano ya sifa. Tumetaja hili katika utafiti wetu wa kipatriaki. Tutashughulikia baadaye chini ya umoja wa utu wa Kristo, lakini Wareformed na Walutheri hawakubaliani sana na hili.

Luther mwenyewe alifundisha kwamba katika ufufuo, Mwana wa Mungu, Mungu Mwana aliyemfufua, alishiriki sifa zake za kimungu na asili yake ya kibinadamu ili, kimiujiza, mwili wa Kristo uweze kuwa kila mahali. Kwa hivyo, mwili huu wa Kristo uliopo kila mahali una motisha ya Ekaristi ili Kristo aweze kuwepo kwenye karamu kwa njia isiyo ya kawaida na asimwombe aelezee hilo ndani, pamoja na, na chini ya hali ya hewa.

Nadhani anatumia taswira ya moto na mwanga wa zamani au chochote kile, kama vile moto ulivyo pamoja na mwanga, na moto unawaka na kitu kama hicho. Kwa hivyo, kwa maana hiyo, Kristo yuko pamoja, na hilo linaelezea nini? Halielezi hasa. Linaonyesha kwa namna fulani kwamba ni muujiza.

Hakuna dhabihu, hakuna sadaka ya kikuhanu, hakuna ubadilishaji wa mwili na damu kuwa mwili halisi. Nashangaa kwamba ndugu na dada zangu wa Kilutheri wanazungumzia ubadilishaji wa mwili na damu kuwa mwili halisi. Siwezi kuamini kwamba Luther angekubali neno hilo kwa sababu, tena, anajaribu kuweka jina kwenye fumbo, lakini hata hivyo, baadhi yao wanafanya hivyo.

Nilifurahi kuona David Wells akisema kwamba si wote wanaofanya hivyo. Vyovyote vile, historia ya kutosha, labda. Kuvutiwa kwa Martin Luther na uwepo wa Kristo kila mahali kunaonekana kuwa kumepunguzwa kwa muktadha wake wa kisakramenti.

Ilikuwa muhimu kwa Luther kuthibitisha hili kwa sababu ya imani yake katika upatanisho, ingawa neno lenyewe halikuthaminiwa kila wakati. Yesu aliposema, huu ni mwili wangu, aliamini unapaswa kueleweka kwa kiwango cha uhalisia ambacho

Calvin wala Zwingli hawangeruhusu. Hata hivyo, katika kizazi kijacho, kuenea kote kukawa jambo la umuhimu wa Kikristo pia.

Kwa hivyo, Luther hakufundisha kenosis, lakini Walutheri wake, wazao wake, walifundisha kitheolojia. Hawa walikuwa wasomi na wanafikra wakubwa, majitu ya imani, ukitaka. Walitumia mawasiliano ya asili ambayo kwayo mwanadamu katika Kristo alichukua sifa za uungu, hivyo kuvunja mwendelezo na jamii ya wanadamu, David Wells anaandika kama mwanatheolojia wa mageuzi mwenye upendeleo.

Kuwa waadilifu kwa Walutheri, na hata sielewi hili vizuri, lakini waligawanyika katika kambi mbili kuhusu hili. Baadhi walimfuata John Brentz, wengine walimfuata Martin Chemnitz. Wabrentzian na Wachemnitzian .

Brentz alifundisha kwamba asili mbili za Kristo hazikuunganishwa tu katika mtu wa kawaida bali ziliundwa katika mtu wa kawaida. Kwa hivyo, kile kilichoitwa baadaye sifa zinazohusiana pia zilienea kwa ubinadamu wake. Brentz alisema, kwa mfano, kwamba kulikuwa na aina tofauti za uwepo wa ubinadamu wa Kristo kila mahali.

Kwa hivyo, katika Kristo, kulikuwa na kidogo, kama kuna chochote, cha kutofautisha kujishusha kwake kutoka kwa kuinuliwa kwake. Badala yake, aina mbili za kuwepo zililingana ndani yake tangu mwanzo, kutoka kwa mwili. Kazi ya Martin Chemnitz ilikuwa ya wastani na ya tahadhari zaidi.

Hata hivyo, alidai kwamba ubinadamu wa Kristo ni wa kudumu na utabaki mahali pamoja kila wakati. Hiyo ni hatua nzuri. Mawasiliano idiomatum , uhamisho wa sifa, kulingana na Chemnitz, haimanishi sana uhamisho wa kudumu wa sifa kutoka kwa Mungu hadi kwa mwanadamu bali inamaanisha matumizi ya mwanadamu na Mungu kwa njia zilizopita nje ya kikomo cha kawaida cha mwanadamu.

Kwa hivyo, ubadilishanaji wa sifa unaonekana katika Chemnitz ulidhaniwa kuwa wa vipindi, ilhali katika Brentz ulikuwa wa kudumu na matokeo muhimu ya muungano wa kibinafsi wa mwili. Fomula ya makubaliano, ishara muhimu sana, ishara ya mafundisho, ilijaribu kupatanisha shule za mawazo kuhusu hili na mambo mengine kadhaa ambayo wanatheolojia wa Kilutheri, walikuwa wametengana na ushirika wa mafundisho. Ilikuwa hati ya makubaliano, ikijaribu kukumbatia yote mawili.

Sitaingia katika maelezo makubwa ya hili, bali niseme muhtasari wa kanuni ulistawi nchini Ujerumani wakati wa robo ya katikati ya karne ya 19. Na kisha, ulipoanza kuisha nchini Ujerumani, nadhani nini? Ulifufuliwa mwishoni mwa karne ya 19 nchini Uingereza. Kwa ujumla, watunga kanuni walisisitiza, wakinukuu, kwamba nembo za kimungu, ili kuchukua asili yetu juu yake na kujisalimisha kwa hali na mapungufu yake ya kidunia, ziliacha kwa kiasi fulani, angalau, kile alichokuwa kabla ya kuwa mwili.

Nembo hizo zilijishusha hadi kufikia vipimo vya kibinadamu na kujiweka katika hali ya kibinadamu kwa lengo la kufanyika mwili. Kwa kawaida, ilisemekana kwamba mchakato huu wa kufichua ulisababisha kupotea kwa sifa za uhusiano, ujuzi wote, uweza wote, uwepo wote. Kulikuwa na tofauti za maoni.

Wengine walisema uungu uliondolewa sifa zake za uhusiano kabisa. Wengine walisema kwa muda. Ningeweza kukupa mifano iliyokithiri zaidi, lakini sitakupatia.

Ninapaswa kumtaja Gottfried Thomasius , ambaye alitoa kenosis ya wastani kama njia ya kupatanisha ubinadamu wa kweli na wazo kwamba Mungu alikuwa amefanyika mwili. Huko Uingereza, Charles Gore lilikuwa jina muhimu, pamoja na HR Macintosh, AM Fairbairn, na PT Forsythe. Kwa hivyo, katika kufanyika mwili, sifa za neno la Mungu la milele zilitokana na hali ya kuwa halisi hadi kuwa na uwezo.

Hii ni toleo la Forsythe. Kujitenga huku, Forsythe aliendelea kusesitiza, lazima kukamilishwe na uelewa wa kuibuka kwa Kristo katika uwezo kamili wa Uungu katika msalaba na ufufuo. Mwanadamu na Mungu hawakukutana ndani ya mtu.

Alikataa istilahi hiyo. Walikutana badala yake katika vitendo vya kuokoa. Nadharia za Kenosis zimekuwa na sifa kadhaa zinazostahili kusifiwa.

David Wells ni mtu mwadilifu. Kwanza, zote zilianza na neno la Mungu lililokuwepo awali. Pili, nadharia ya kikanoni ilitaka kumpa Yesu wa kihistoria uhalisia kamili.

Tatu, nadharia za kenoniki huwekeza upendo wa kimungu katika maudhui muhimu ya kimaadili. Hata hivyo, kulikuwa na vipimo vinavyosumbua katika nadharia hii, ambavyo tutajadili katika hotuba yetu inayofuata.

Huyu ni Dkt. Robert Peterson katika mafundisho yake kuhusu Christology. Hii ni kipindi cha 15, Systematics, Uungu wa Kristo, Waebrania 1, Uthibitisho 5 na Maandiko Mengine, Ibada, Extra Calvinistium